

david kecman dako

nenad bojić

nikola kitanović

u zakazani sat

Disciplinovani programer odlazi
na odmor bez porodice prtljaga
pasoša lične karte uspomena etc. etc.
u krajeve gde nije bio gde nikog
ne očekuje gde ništa ne želi
samo biti i biti i biti
neko drugi.

Savršeni budilnik
u belini zgužvane mase
učiniće svoje
u zakazani sat.

ponavaljam to i mislim o zemlji

Čitam: »poezija je pre svega
razdvajanje, a ne toliko
sintetizovanje sveta.«
Ponavljam to naizust,
poluglasno, gledam u tavanicu,
u vrata, u požutele listove
kućnog cveča, u saksije,
u zemlju...
Ne valja, prevarili su nas i
moramo je menjati za nešto bolje
jer nekom ovde nije mesto i
mora van, ljudi ili cveče.
Ipak, najlakše je sa zemljom.
Ona sve podnosi i za sve je krivac
... pre svega razdvajanje
a ne toliko sintetizovanje...
za sintagmatski, u zao čas,
ponavljam to o smislu, o zemlji
i kao da ponovo
mogu da plačem.

pred ogledalom

Gledam u sat na zidu
(iO) gledam se u njemu.

Brzo i samouvereno,
bez trenu za prigovore,
kazuje(m): odakle, zašto, kuda...

Zaustavio bih
crvenu sekundaru.
Suviše glasna
i suviše ispred,
kako da je sledim?

suvi žig

Nosim to breme,
misao o pustinji,
užareno kamenje,
svežanj teških ključeva
i suvi žig na čelu,
na leđima
, na trbuhu,
u oku...

I ne vidim nikakve tragove
ispred, iza, iznad, ispod
svoga što Žig označava.

Raste mi belilo u oku
i pustinja sve šira,
i kamenje se topi.

Suvi žig je tu
jasan,
neizbežan,
kruni me
i b(d)ije.

Ostaće
o svemu da svedoči.

čekajući da vratari u oku umru

Hodnik što skreće u lijevo Oko
vodi kroz Glavu
i dalje
jezero
zamak
crveno nebo
povezuje tamni hodnik

Okrutni vratari u Oku
ne puštaju nikog
i sam vlasnik zamka mora im
pokazati lice

Njegove kočije protutnje Glavom
izazivajući
stoljeću glavobolju

Za to vrijeme živim bez Glave
bez očiju
Čekam da vratari umru
da bi ipak ušao
kroz lijevo oko
u hodnik Glave
Da upalim lampu

cvjetanje glave

Glava ti opet cvjeta
u vremenu kad duboko si udahnuo
svježinu dana
i naslonio se na nebo

Misleći:
treba biti samo dovoljno hrabar
čakati sa Nulom

Na dnu Glave je zemlja
crna i puna minerala
školjki ostalih
poslije morskog isparenja

Uvjeren u tu plodnost
težinu koja umara brzo
dopuštaš cvjetanje

Ovo proljeće brodoloma
Jer cvijet ne ubere niko
ni ujutro
kad nage žene šetaju po rosi

osta glava da označava tačno vrijeme

Nadvisio si sva svoja stabla
Glavom
bačenom na toranj

Već dosegnut maglom
i proždrljivošću planina

Svejedno
blizina ptica je

Uplašene one odliječu
u skrivenija mjesta
al' ipak žaleći
što nijednom ne spustiše se
na Glavu
ne napraviše gnijezdo

Tako osamljena na tornju
Glava posta zvono
vjetrokaz

Dugo je označavala tačno vrijeme

priča o putu

Kako pronaći put iz ove pustinje;
kako provaliti u tuđe biće?
Sve je skovano čvrstim zidovima
moga tela –
ništa ih ne bi moglo otvoriti.

Gospodaru,
tu ti ništa nije od pomoći.
Ni nebesa, ni ljudi, ni vile.

Koračaj po ovoj pustinji. –
Samo ćeš tu pronaći otvore
iz jednog ponora u drugi.
Ostavi srce mladog jelena
i pamet gorskih trava. –
Kada si u sebi, povedi se za sobom. –
Tu ništa nije slučajno.

priča o dve laži

Pesak zavodi,
zavodi kamen, ptice i rastinje.
Kada bih se kretao prema kamenju,
ili samo jednoj stvari,
vile bi me pretvorile u konja.
Imao bih oglav s velikim poklopcima za oči.
Video bih dva koraka ispred sebe
i umro večitom zauzdan,
ili propao u bezdan – tri koraka ispred.
Kada bih sve video,
ubila bi me volšebna bića.
Orkestri divljana bi stavili moju kožu,
za višu muziku i plesove,
u kojima me nema. –
Ni trunke!

priča o sebi

Ako se zagledam u sebe,
svet će se pretvoriti u ogledala.
Svagde će se keziti moja razvaljena utroba.
Svaki kamen, ptice, rastinje,
biće moja provalija
u koju nepovratno upadam.

Neka,
ako moram umreti –
neka umrem od sebe!

priča o stvaranju

Hoću da gradim neviđeno a svoje.

Glas mu podrtavaše,
uzdižući njegov pesak,
praveći čedne oblike, zvukove
i potrebe.

Onda me moraš ishoditi, gospodaru,
prepoznati i oblikovati.
Sve je to tvoje meso,
još samo misao nedostaje – čedna i pripadajuća.

Moraš izaći,
osloboditi se kostiju,
ali ih moraš upoznati prethodno.